

Fra: "Morten Skoglund" <skoglund.morten@gmail.com>
Sendt: tirsdag 15. september 2026 10:15:22
Til: "NVE Postmottak" <nve@nve.no>
Emne: Høringsinnspill til revidert forskrift om sikkerhet ved vassdragsanlegg (damsikkerhetsforskriften) - referansenummer 202601321

Hei

Jeg har 3 høringsinnspill til revisjon av damsikkerhetsforskriften.

§ 4-2 Klassifiseringskriterier

I tillegg til konsekvenskriterier har det i forslag til ny forskrift kommet inn damhøydekriterier. Dette er en endring i prinsippene for klassifisering som inntil nå har vært et rent konsekvensprinsipp. Konsekvensprinsippet er et godt, og jeg vil si, riktig prinsipp. Nivået på dammenes sikring bør være en funksjon av konsekvens. Det har vært nevnt at årsaken til disse endringene er for mange dammer i konsekvensklasse 4 (og muligens 3). Hvorfor det er for mange er ikke beskrevet, men det må bety at det antas at det investeres for mye i sikkerhet (tid eller/og penger) på noen av dammene i konsekvensklasse 4 (3). Dette kan jeg ikke se noen dokumentasjon på. Men hvis dette stemmer; at det er for mange dammer i klasse 4 (3) så er det feil medisin å endre på klassifiseringsprinsippet fra konsekvensprinsipp til delvis damhøydeprinsipp. I stedet bør endringen foretas med endrede grenseverdier i eksisterende kriteriene eller helt nye konsekvenskriterier. F.eks vannstandstigning på boenheter eller et nytt kriterium med stigehastighet.

Jeg foreslår at: Kriteriene med vanntrykk fjernes.

§ 7-5 Revurdering

Revurderingsrapporten skal i forslag til ny forskrift sendes NVE bare til *orientering*. Tidligere skulle den *godkjennes* av NVE. Dette kan medføre en svekkelse av damsikkerheten og dermed samfunnssikkerheten i Norge. Endringen medfører økt sannsynlighet for at NVE ikke bruker så mye tid og studerer revurderingsrapportene så nøye som i dag. I godkjenningsprosessen av revurderinger finner NVE en gang i blant mangler, både med dam og dokumentasjon, som ikke er omtalt i revurderingsprosessen hverken av fagansvarlige eller VTA. Dette handler litt om prinsippet med at jo flere fagfolk som studerer en sak, jo bedre blir resultatet (altså det motsatte av: jo flere kokker jo mere søl). Med det foreslåtte forslaget øker sannsynligheten for at en evt teknisk plan ikke tar vare på *alle* feil og mangler ved dammen da feilen ikke er kjent. En myndighetsgodkjenning av revurderingsrapporten kan også være en hjelp og støtte for VTA i damsikkerhetsarbeidet. Det kan også være en støtte for fagansvarlige. Jeg er opptatt av opprettholdelse og utvikling av fagkompetansen hos NVE. Det er i den detaljerte behandlingen av revurderingsrapporter at utviklingen av fagkompetanse i størst grad skjer.

Jeg foreslår at: NVE skal godkjenne revurderingsrapporter i stedet for å bare få de til orientering.

§ 5-8 Flomløp og flomavledning

I punkt 9 (8) sto det opprinnelig at overløpet skulle være bestemmende for magasin vannstanden. I forslag til ny damsikkerhetsforskrift står det ingen ting om dette. Jeg har fått informasjon om at dette er uteglemt med en feil, men jeg påpeker det allikevel. Dette er et svært viktig krav til flomavledningen for lukket flomløp. Når det er trykkstrømning som bestemmer magasin vannstanden vil normalt kapasiteten øke svært lite med økende trykkehøyde, dvs økende magasin vannstand. Eksempelvis hvis det er 50 m trykkehøyde på flomavledningssystemet hjelper det lite på kapasiteten om vannstanden oppstrøms (dvs magasin vannstanden) øker med f.eks 3 m. Det kan her være noen spesialtilfeller hvor det ikke er kritisk om terskelen ikke er bestemmende for vannstanden, f.eks at det er badekarets kapasitet som er bestemmende (uten trykkstrømning) eller at det bare er i bakre enden av badekaret at terskelen ikke er bestemmende. Men det generelle kravet om at terskelen skal være bestemmende bør inn igjen.

Jeg foreslår at: Kravet om at terskelen skal være bestemmende for magasin vannstanden eller at det ikke skal være trykkstrømning som er bestemmende for magasin vannstanden kommer inn igjen.

Hilsen
Morten Skoglund